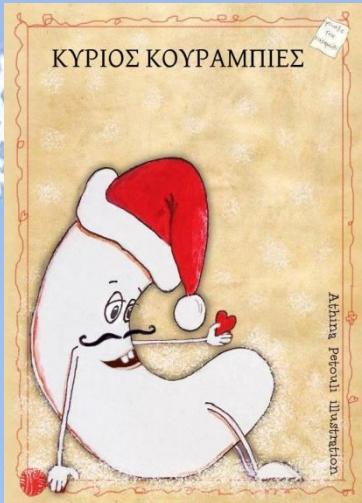

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΣ, Ο ΧΙΟΝΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

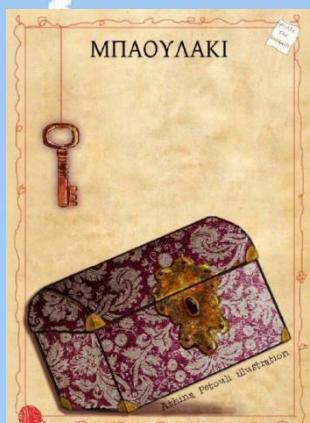
Μια φορά κι έναν καιρό χούσε σε ένα σπίτι κάτασπρο σαν την άχνη ο κύριος Κουραμπιές. Ήθελε πάντα να είναι πολύ περιποιημένος! Δεν αποχωριζόταν ποτέ τον αγαπημένο του σκούφο! Ήταν πολύ όμορφος!

Την εποχή όμως που ήταν πραγματικά ένας κούκλος ήταν τα Χριστούγεννα! Τότε ντυνόταν γιορτινά και του άρεσε πάρα πολύ να κάθεται δίπλα στο στολισμένο του δέντρο! Συχνά του άρεζε να στολίζει και τον εαυτό του σαν δέντρο χριστουγεννιάτικο. Καθόταν τα βράδια δίπλα στο γιορτινό τραπέζι του σπιτιού του κι έβλεπε τηλεόραση.

Ο κύριος Κουραμπιές είχε έναν αγαπημένο φίλο, τον Χιονούλη. Ο Χιονούλης αγαπούσε πολύ το χιόνι κι ήταν κι αυτός κάτασπρος!

Τα φετινά Χριστούγεννα όμως ο Χιονούλης έμεινε χωρίς σπίτι. Μια τρομερή φωτιά το είχε καταστρέψει και ο Χιονούλης κινδύνευε να περάσει στο δρόμο τις γιορτές.

Ο κύριος Κουραμπιές όμως δεν άφησε να συμβεί κάτι τέτοιο. Πρόθυμα φιλοξένησε τον αγαπημένο του φίλο. Περνούσανε πολύ όμορφα μαζί! Ο τόπος τους ήταν ξεχωριστός! Τους άρεσε πολύ να βοηθούν στο στολισμό της πόλης τους και χαρότανε όταν αγοράζανε καραμέλες και ζαχαρωτά!

Ένα βράδυ γυρνώντας στο σπίτι βρήκαν ένα μαγικό μπαούλο! Ήταν στο κατώφλι του σπιτιού και κρεμόταν από πάνω του ένα κλειδί!

Μόλις ο Χιονούλης το πλησίασε το κλειδί από μόνο του μπήκε στην κλειδαριά, το μπαούλο άνοιξε και μέσα από μία χιονοθύελλα, που ξεπήδησε από το μπαούλο, βγήκε με τρόπο θαυμαστό ένα

μικρό όμορφο σπιτάκι και στήθηκε μόνο του δίπλα στο σπίτι του κυρίου Κουραμπιέ.

Η αγάπη των δύο φίλων έκανε το θαύμα της και το πνεύμα των Χριστουγέννων έκανε με τον τρόπο αυτό ένα δώρο και στους δύο.

Από το βράδυ εκείνο οι δύο φίλοι, χείτονες πια θα έμεναν για πάντα κολλητοί και πολύ — πιο πολύ από ποτέ- αγαπημένοι!

